

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

III.évf. 4.szám

2014. december

Kétkedők váradalma

„Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?” (Máté 11, 3)

Az elbizonytalanodás, a kétkedés egyik legbiztosabb útjárunk életünk folyamán. Urunk, nem vakhívet, hanem megharcolt hitet kíván tőlünk. Ez utóbbi pedig próbákban erősödik és lesz megedzetté. Keresztelő János nem volt akárki. Jézus úgy beszél róla, mint aki nagyobb a prófétánál, aki az Ő útkészítő követője, sőt, akinél asszonytól születettek közül nincs nagyobb. (9-11. versek) Mégis elbizonytalanodott Jézus küldetésére nézve. Aki nem régen még olyan lelkesen, prófétai tüzzel beszélt Jézusról, most arra gondolt, talán nem is Ő az eljövendő Messiás Megváltó, hanem valaki más. Mindig drámai folyamat az, amikor valakinek alapjaiban rendül meg a hite. Jézus tanítványai döbbenet hallgatták mindezt János hozzájuk érkező embereitől. Jézus azonban nem botránkozik meg, sőt pásztori szeretettel veszi védelmébe a börtönben kételyeivel küszködő Jánost. Nem söpri le az asztalról, hanem szelíden kézbe veszi, tanítja. Emlékezteti őt arra, hogyan teljesültek be a próféták jövendölései messiási munkájában. A vakok látnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak és a szegényeknek hirdetik az evangéliumot.

Beléptünk az adventi váradalom varázslatos világába ebben az évben is. Vannak, akiknek töretlen a hitük és a reménységük. Úgy várják vissza Jézus Krisztust, ahogyan hitvallásuk tanítja: „mind testestül, mind lelkestül, mind életben, mind halálomban nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltóm, az Úr Jézus Krisztus tulajdona vagyok”. (Heidelbergi Káté első kérdés-felelet) Vannak harcos ateisták és olyanok is, akik gúnyt üznek a megváltás hitéből. E két ellentétes meggyőződésben élők azonban kisebbségben vannak a kétkedők nagy táborához képest. Hadd szóljon ezen az ünnepen nekik is az erősítő evangélium.

Sok kétkedő őszintén bevallja, hogy boldogabb lenne, ha hinni tudna, ha szép, kerek és egész lehetne az eszmevilága. Ez is bizonyítja azt, amiről a Biblia világosan beszél: az elbizonytalanodás mögött mindig ott lapul az elbizonytalanító, az az intelligens lelki hatalom, aki ma is a régi recept szerint jár el, amivel Évát megtévesztette az Édenkertben. Először bizonytalanságot gerjesztett szívében Isten jóságával és bölcsességével kapcsolatban, majd

előadta kínálatát: Isten nélkül is olyanok lesztek, mint az Isten. (1 Mózes 3, 5) A kétkedés gyökere a bizalomvesztés, amely egy bensőségesnek szánt kapcsolatra vet sötét fényt. „És mivel nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben...” (Róma 1, 28) A legjobb tervvel és indulattal közelítő Isten előtt zárja be az ember az ajtót. Ezt követi aztán a más kínálat iránti érdeklődés. Megváltó kínálatokban ma sincs hiány! Sokan ráhajtanak a pénzre, vagy szenvedélyeik kiélésével próbálnak sorsukon „könnyíteni”. Többen önmagukban keresik az isteni lényegét és nagy csodákban reménykednek. Megint mások megelégszenek a kis örömmel. Karácsony táján a fényvel, a vásárlással, egy kis megpihenéssel, gazdagon terített asztallal és az érkező vendégekkel. Akármint tehetünk, akármiben hihetünk, előbb-utóbb kiderül, hogy az ördögi hitetés nem valósul meg. Az ember soha nem válhat Istenné, de lehet Istennel igazi emberré. A megváltás Istentől érkezik Jézus Krisztus által.

Jézus finom lélekkel munkájának gyümölcsseire irányítja barátjának, Jánosnak figyelmét. Az emberi testben született Megváltó azért született, azért

halt meg és támadt fel, hogy az ember Istennel élő kapcsolatra jusson. Elveszett helyzetéből, az Isten nélküli életből és a bűn szorító rabságából kiszabaduljon. Szabad legyen arra, hogy elinduljon a Krisztus arcúvá formált ember tanítványi útján. Jézus nem ragad le az elméletnél, a szép szavaknál, hiszen szépeket és nagyokat mondani mindenki tud. Egyszerűen rámutat azokra, akik elfogadták és átérték a megváltás csodáját. Akik nem látták életükben Istent, de már boldogan látják, akik nem értették

Isten szavát és most lelkesen tanulmányozzák a Bibliát és szomjas szívvel jönnek az Ige hallására. Akik bénák voltak, mert saját maguk körül forgolódtak körbe-körbe, most pedig örömmel szolgálnak másoknak. Akik magányosan, bezárkózva éltek, most pedig társra, testvérré találtak Krisztus gyülekezetében. Akik üresek voltak, most pedig telve hittel, örömmel és szeretettel élnek.

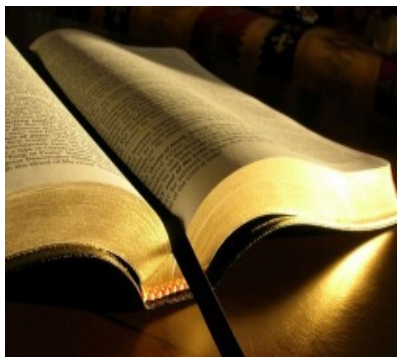
Karácsonykor, Jézus születésével Isten közel jött hozzánk és mindenkihez. Én sem tehetek mást, minthogy rámutassak azokra az áldott életű testvérekre, akik itt velem együtt drága hitet nyertek. Nem szükséges jelszavakat ismételnem, itt vannak ők, Krisztus munkájának drága gyümölcssei. Pusztán létük mutatja, hogy a mi Urunk ma is munkálkodik.

Kívánom, hogy ezen az ünnepen is sokakat megszólítson és megérintsen Isten üdvözítő szeretete.

Kiss László lelkész

Karácsonyi készülődésre – hogyan helyett miért

A város közttereit járva, üzletekben megfordulva egyre nyilvánvalóbb jelei vannak annak, hogy közeledik karácsony ünnepe. Este különösen impozáns látványt nyújt a megannyi fényfűzés és dekoráció, az ünnepi díszbe öltöztetett kirakatok. Kevésbé lelkesítő azonban annak a tudata (főleg egy férfi számára), hogy az üzletekben a hosszabb sorok miatt egyre több időt vesz igénybe a bevásárlás és jó néhány üzletet kell végigjárni annak érdekében, hogy a megfelelő ajándékokat és az ünnepi asztal hozzávalóit beszerezzük. Biztos vagyok benne, hogy a legtöbbszörnek ismerősen hangzanak az efféle kérdések – „Mi lesz az ünnepi fogás”? „Kit, mikor látunk vendégül”? illetve „Kihez, mikor megyünk látogatóba”? „Milyen típusú és mekkora fát vegyünk”? „Milyen díszeket tegyünk a karácsonyfára”? „Diós vagy mákos bejgliből csináljunk-e többet”? Sokáig lehetne még folytatni a kérdések sorát, de ettől most tekintsünk el. Helyette szeretném inkább megosztani a kedves Olvasókkal, hogy mire lettem figyelmes karácsonyi gondolataim rendezése közben.

Az előttünk álló adventi időszakot képzeletben átgondolva számomra úgy tűnik, mintha szinte minden a karácsony „hogyanja” körül forogna – hogyan lesz ez vagy az (lásd a fentebbi kérdéseket), miközben valami tragikus módon pont az ünnep lényegi kérdése – a miért – sikkad el. Gyorsan előrebocsátom, hogy nem találok semmi kivétlivalót abban, ha ezek a kérdések fel-felmerülnek, sőt az a természetes, hogy szeretteinknek örömet

szeretnénk szerezni kisebb-nagyobb ajándékokkal, és hogy egy ünnep alkalmával ételeink is gazdagabbak a megszokottnál. A problémát inkább abban látom, hogy a világi emberhez hasonlatosan mi keresztyének is hajlamosak vagyunk sokkal nagyobb jelentőséget tulajdonítani a külsőségeknek, a „hogyanoknak”. Miért probléma ez? – vetődhet fel némelyekben a kérdés. Azért, mert a Szentírás nem erre helyezi a hangsúlyt: az evangéliumok ugyanis sokkalta gyakrabban tudósítanak az ünnep „miértjéről”, mintsem annak „hogyanjáról”. Ha mi keresztyének az életünket nem a világhoz, hanem Isten igéjéhez akarjuk igazítani – ugye, ahhoz szeretnénk igazítani? – akkor ennek tükröződnie kell életünkön is.

Mit tehetünk tehát, hogy az egyébként szép fényfűzések sokasága ne vakítsa el lelki szemünket és ne szorítsa háttérbe az evangélium üzenetének lényegét? Az adventi időszak szabad, csendes perceiben – a napi igeolvasás mellett és lehetőleg nem helyett – gondolkodjunk el minél többször azon a kérdésen is, hogy vajon miért jött el Isten egyszülött Fia a világba? A Szentírás annyi meg

annyi aspektusból ad erre a kérdésre választ, hogy azt itt összefoglalni lehetetlen és fölösleges vállalkozás is lenne. Ehelyett arra gondoltam, hogy közös igeolvasásra hívogatom a kedves Olvasókat: egy rövid igevers alapján gondolkodjunk napi rendszerességgel arról, hogy „Miért jött el Jézus Krisztus a világba”?! Segítségképpen igyekeztem összegyűjteni néhány igeverset, amik eligazítást adnak majd nekünk a kérdések megválaszolásában. Mindenkinek áldott ünnepi készülődést és minél több, személyesen is megválaszolt kérdést kívánok!

Máté 5,17; 9,13; 10,34-36; 18,11; 20,28;
Márk 1,38; 2,17; 10,45;
Lukács 5,32; 9,56; 12,49-51; 19,10;
János 5,43; 8,42; 9,39; 10,10; 12,46-47; 16,18; 18,37;
I Timóteus 1,15; – I János 3,8; – Titusz 2,11-12;

Suga Gábor

Karácsonyi csoda

Egy csillag gyúlt fel karácsony éjjelén, És áradt a földre betlehemi fény. A gyermek ott a jászolbölcsőbe lenn, A menny békéjét hozta neked, s nekem.	Karácsonyi csoda, hogy földre jött a szent, Jöttére elnémult minden idelent. Szeretet lakik gyűlölet helyett, Béke járja át a háborgó szívet.
---	---

A bánat elnémul, szűnik a harag,
Fájdalom elcsitul, a könny elapad.
Mint örömpatak, úgy ömlik szertesztét,
A karácsonyi csoda, – téged vártunk rég.

Pál Lászlóné

Mindennapi karácsonyunkat add meg nekünk ma...

A Jézustól tanult imádságban Mennyei Atyánkhoz így szólunk nap-mint-nap: „mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma”. Jómagam is sokáig úgy véltem, hogy itt elsősorban és kizárólag arról van szó, hogy legyen mindig mit ennünk. Nem mondom, hogy ez nincs benne, de merem állítani, hogy sokkal fontosabbról van itt szó.

Kenyér és víz. Testi mivoltunk elképzelhetetlen ezek nélkül, mert kenyérnek és víznek lennie kell. Jézus se mondja, hogy ne egyetek, ne igyatok, hanem csak rám hallgassatok, sőt megnyugtat bennünket: „...a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre.” (Máté 6, 32b) Azt kéri tőlünk:

„...ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, se testetekért, hogy mibe öltözködjetek.” (Máté 6, 25) Majd kijózanító módon keményen oda is pirít: „Ilyesmikért a pogányok törik magukat”. (Máté 6, 32a) Számomra ebből két dolog következik. Egyrészt az, hogy kérni se kell, mert nyilván szükség van a testi táplálékra és ezt az Úrnál, aki minket nagy szeretettel teremtett és fenntart, senki se tudja jobban. Másrészt pedig az, hogy aki állandóan az eziránt való aggodalmaskodásban van, az biztosan nem az örök életet adó táplálékot keresi.

De akkor mégis mi az a kenyér, amit keresünk és kérnünk kell? „Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásaként megadatik majd nektek.” (Máté 6, 33) Isten országa, hm... Milyen érthetetlen, távoli dolog is az, milyen megfoghatatlan...Ez biztos valamilyen teológiai szakszó, amit csak úgy kitaláltak...Ilyen és ehhez hasonló gondolataink lehetnek. Előbb Keresztelő János, majd még nagyobb erővel Jézus mondja magáról: „Beteljesedett az idő, és elközelített az Isten országa. Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban!” (Márk 1, 15) Mert Ő az idők teljessége, Ő az evangélium és bizony, Ő a kenyér és ő a víz, mely örök életre táplál: „Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbenem hisz, nem szomjazik meg soha.” (János 6, 35)

Igen, ez az a mindennapi kenyér, ez az a mindennapi táplálék, amelyre igazán szükségünk van. Jézusra, az Ő szavára, az Ő megtört és felmagasztalt testére, az Ő kiontott és élő tiszta vizű folyóként hömpölygő vérére. Ez az, ami nélkül a testi kenyér és víz (és minden egyéb mulandóság) semmit

sem érnek, és ami nélkül mindennapjaink céltalanok és reménytelenek.

Karácsonykor különösen felerősödik bennünk a vágy egy soha el nem fogyó és mindent megoldó „biztos kenyér” iránt. De a karácsony nem csak egy év 1-2-3 napjának ünnepe, vagy nem csak egy szép évforduló. Ahogy a testi kenyérre is minden nap szükségünk van, úgy az igazi kenyérre is. Jézus minden nap, minden pillanatban várja, hogy megszülethessen bennünk, hogy magunkhoz vegyük Őt, hogy magunkhoz engedjük „Kisdedségében”. Úgy, ahogy a nincstelen pásztorok tették, vagy ahogy a gazdag és bölcs királyok tették. Te is úgy élsz-e, hogy minden napod ezzel a „kenyérfalattal” kezdod? Boldog ezért, aki nap-mint-nap ezt kéri: „mindennapi karácsonyunkat add meg nekünk ma”.

Borkó Tamás

Kegyelettel emlékezünk elhunytainkra

2014. október	Sikár János, (élt 86 évet); Kiss Imre, (élt 74 évet); Göbölös Árpádné Varga Mária, (élt 84 évet); Gál Kálmánné Szabó Irén, (élt 84 évet)
2014. november	Orbán Lajos László, (élt 66 évet)
2014. december	Vargáné Csordás Anna Mária, (élt 72 évet)

Nyugodjanak békességben!

„Mert a bűn zsoldja halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet a Krisztus Jézusban.” (Róma 6, 23)

Köszöntjük a megkeresztelteket

2014. augusztus	Bundics Tamás Bundics Nóra Bundics Lora Podina Gréta
2014. október	Arnold Olivér Kovács Márk Levente Doktorcsik Tamás László Doktorcsik Dániel Doktorcsik Gabriella
2014. november	Vécsei Zétény Vécsei Zente Bőr Veronika Oszlánczi Blanka Ivett

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” (Példabeszédek 22, 6)

Krisztus az ajándékok Ajándéka

Reformátorunkról (ti. Kálvin Jánosról) közismert volt, hogy ellenezte az Úr születésnapjának szertelen, éppen ezért méltatlan ünneplését. Ez ugyanis sok olyan dologhoz vezethetett, ami tényleg méltatlan lett volna: az ivászat, a partik és egyéb erkölcstelenségek, illetve az, hogy e szentséges születésnap hosszabb megünneplése magával hozhatott sok pogány vallásos ötletet és gyakorlatot, aminek semmi köze nincs a Bibliához. Fontos érve volt: a szertelen ünneplés elveszi az Úr napjának, a vasárnapnak a szentségét. Márpedig a vasárnapot Isten szerezte ünnepül számunkra, s ennek kell is maradnia az igazi ünnepnek,

ami a Feltámadott Úr Jézusra emlékeztet. Olyan érv is fellelhető Kálvinnál, ami ma igencsak időszerű. Karácsony kifejezetten keresztyénellenes is lehet, önmaga lényege ellen fordítható: a kereskedelem nyereségét, a tömeghangulat felszínességét, a karácsonyi partik eszem-iszomját szolgálhatja, s ez pogány bálványozás Kálvin szerint.

Az Úr születésnapján mondott egyik prédikációjában a tőle megszokott kérdésre keresi a választ: Mi a lelki haszna az Úr születésének, testet öltésének? A Lukács 2,1–14 alapján kereste és találta meg a választ. Idézzük fel mélyenszántó gondolatait! „Ahányszor csak a mi Urunk Jézus Krisztus után vágyódunk, és mindennemű nyomorúságunkban vigasztalódást és védelmet keresünk, akkor Urunk születésénél kell kezdenünk... Azt is fel kell ismernünk, hogy születésétől fogva Urunk Jézus Krisztus mi mindent vállalt magára, hogy mi, akik Őt keressük, ne járjunk keresése közben hosszú tévutakat. Meg kell tanulnunk kicsivé válni, hogy felfogadjon minket, hiszen a Fej és a tagok között hasonlóságnak kell fennállnia. Nem kell közben értékeinket lealacsonyítani, hanem csak annyit kell felismernünk, hogy milyenek is vagyunk valójában, és magunkat igazi alázattal odavinni Urunkhoz, Jézus Krisztushoz. Akkor Ő elismer minket a magáénak és megerősít... Meg kell tanulnunk, hogyan jutunk a mi Urunk Jézus Krisztushoz... A legmagasabb bölcsességre akkor jutunk el, ha mi az egyszerű pásztoroktól tanulunk. Mert ugyan mire mennénk, ha a világ minden bölcsességét a fejünkben hordoznánk, de hiányozna belőlünk az az élet, amiben minden bölcsesség és gazdagság rejlik... Tehát azokat kövessük, akik a mi Urunk Jézus Krisztushoz mennek. Isten ezt a tisztességet nem a világ nagyjainak juttatta, nem a gazdagoknak, nem a kiválóknak, hanem az egyszerű pásztoroknak. Bolondos téveszménket le kell vetköznünk, mintha Isten csodálatos titkait a mi beképzelt fogalmainkkal meg tudnánk ragadni. Egészen egyszerűen imádni kell megtanulni Őt és ezeket a titkokat. Ehhez pedig az egyszerű pásztorok hitére van szükségünk... A Szentlélek vezetésével tudunk igazán a mi Urunk Jézus Krisztus elé járulni. Az az üzenet, amit itt az angyalok hirdetnek, számunkra égő fáklyaként mutatja az utat, mert a hit kell a vezetőnk legyen, és tudnunk kell, hogy mielőtt Isten bennünk van, azelőtt Istennek velünk kell lennie... Egészen bizonyosak lehetünk abban, hogy Istennel békességben élhetünk. Kérni szeretnénk Őt, hogy ezt Szentleke által éreztesse is velünk... Ekkor az sem okozhat fájdalmat, ha minden oldalról csak lenézés vagy terhek vennének körül, ha minden kárt és szennyet ránk zúdítának az emberek. Ha Jézus Krisztus velünk van, ha megáldja próbatételeinket, akkor az emberek ebből megjegyzik, hogy mi mindösszesen egyet akarunk: még ilyen helyzetekben is Istent dicsőíteni. Ha pedig a világ fiai elkárkozásuk közepette csak triumfálni, fölényeskedni tudnak, ha csak abban lelik örömüket, hogy Isten ellen fordulnak, a mi örömünk akkor is megmarad. Ennek lényege abban van, hogy minden félelem és megaláztatás közepette Őt szolgáljuk és az

engedelmességben egészen Neki szenteljük magunkat. Ez az igazi haszon, amit ebből a történetből magunkkal vihetünk.”

Genfi reformátorunk életének és teológiájának tengelye egyedül Krisztus (solus Christus) és a Róla szóló bizonyágtétel volt. Ő az a világosság, aki minden sötétséget eloszlat. Krisztus volt és maradt szemében a kulcs az igazi és helyes istenismerethez, önismerethez, emberismerethez. „Isten megjelent testben, sőt manifesztálódott a testben” – ez gyakran használt megfogalmazása volt. Krisztus a Közvetítő, a híd, aki a szakadékot, ami minket elválaszt Istentől és embertársainktól, sőt igazi önmagunktól, áthidalta, s ennél fogva nekünk iránymutatást, kapcsolatot, igazi közösséget ajándékoz. Krisztus neki az ajándék Ajándéka volt és maradt. A mindent pótló, kipótló kincs, Akit viszont senki és semmi sem pótolhat. Ezért vallotta: „Az a teljes bölcsesség, amit az emberek megérthetnek és megtanulhatnak ebben az életben, Krisztusban rejtőzik. Még ha bolondok vagyunk is magunkban – Ő Isten előtt a mi bölcsességünk. Ha bűnösök vagyunk önmagunkban – Ő a mi igazságunk. Ha tisztátalanok vagyunk önmagunkban – Ő a mi megszentelődésünk és gyógyulásunk. Még ha magunkon viseljük is a halandó testet – Ő a mi életünk.”

Legyen Ő idén is mind többünknek házukban, egyházunkban, „határtalan” Kárpát-medencei drága hazánkban az ajándékok Ajándéka! Hiszen egy áráiban elszabadult, az értékeket feje tetejére állító, sokszor üresen csillogó, hazug szavakkal megvezető világban egyedül, solus Christus az állandóság, az igazi mélység, a csillogáson átvezető, hazugságokat átláttató, megbízható érték. Vele méltán és méltón szép az ünnep!

dr. Békefy Lajos által írt cikkrészlet 2010. december 21-én jelent meg a reformatus.hu-n

Karácsonyi gyermeksarok (nem csak gyermekeknek)

Drága Jézus!

.....

.....

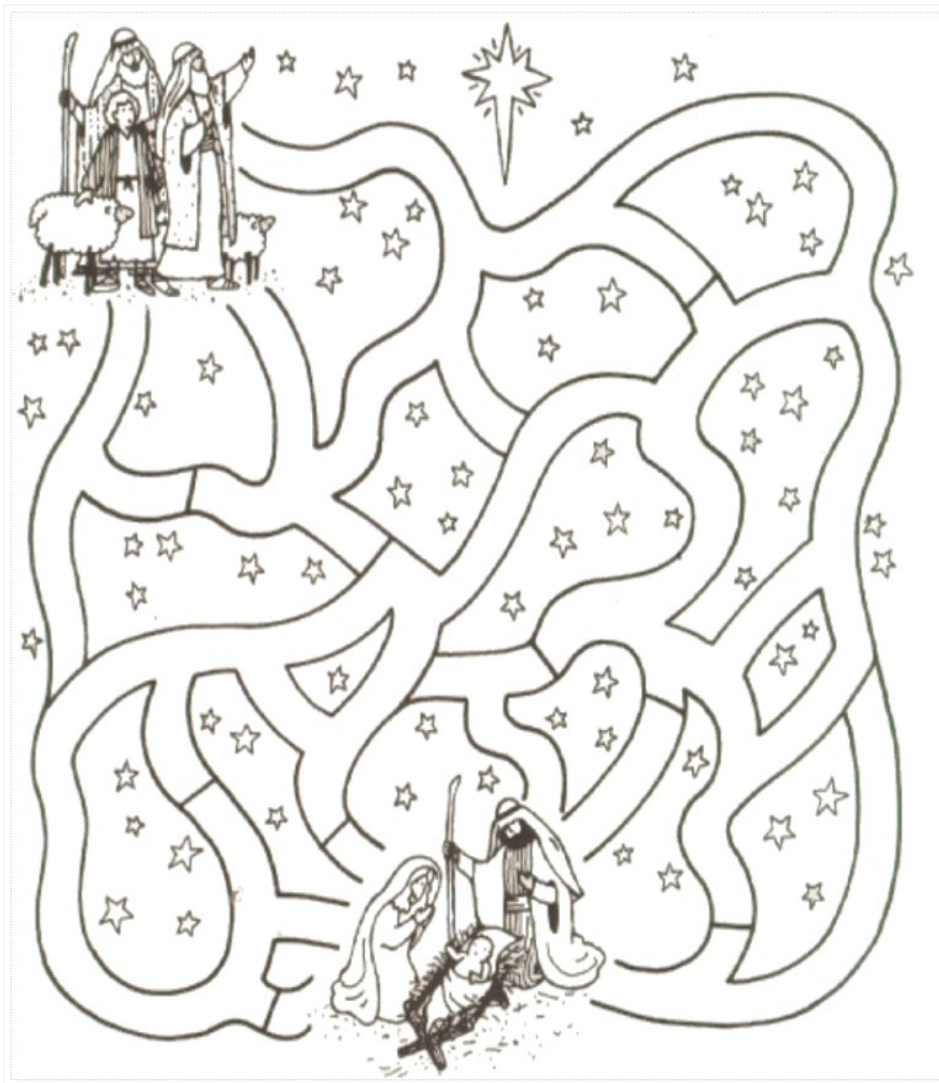
.....

.....

.....

Amen!

1. Imakártya: színezd ki, vágd ki, hajts félbe és ragaszd össze ezt az imakártyát, majd írd egy kicsi imát. Mindig előveheted, ha beszélgetni szeretnél Jézussal, aki mindig kész meghallgatni Téged.

2. Útvesztő labirintus: segíts eljutni a pásztoroknak az Úr Jézushoz. Kérd meg közben a veled lévő felnőttet, hogy együtt olvassátok el a *Lukács evangéliuma 2, 1-20* igeszakaszt.

Ha csendben lennél

Ha csendben lennél... Lenne rá okod,
tán felfigyelnél, mint a pásztorok.
Ők hallottak és láttak, mert lehet
az éjszakában angyaléneket
hallani, csak a lélek csendje kell
hozzá, mikor nem ember énekel,
mikor felülről jön az üzenet,
mikor VALAKI nyitja füledet,
s az Ég, a Föld, a LÉLEK, az anyag
beszélni kezd mind, vagy visszhangot ad.
Ha csendben lennél, szinte hallanád
a molekulák termikus zaját,
sőt hallanál- a földi zaj helyett -
égi Igét és angyaléneket,
szívig elerőt és csodálatost,
s véget nem érő ünnep jönne most!

Füle Lajos

Könyvajánló

Végh Tamás: Ábrahámtól Jézusig

A fasori református gyülekezet nemrégén nyugdíjba vonult lelkipásztorának 66 igehirdetését tartalmazza a csaknem 400 oldalas kiadvány. A mű érdekessége, hogy az igehirdetések mindegyike ugyanannak a témának, az ún. *üdv történeti sorozatnak* része. Valójában Ábrahám idejében „kapcsolódunk be” az üdv történetbe, 43 ószövetségi igén alapuló igehirdetés után érkezünk el karácsonyhoz, majd további 23 igehirdetés hangzik el, amíg „Pál apostol ki nem lép a Bibliából”. Az igehirdetések nem előadászerűek, hanem érezhetően megtusakodottak, sok meglepő felfedezést tartogatnak az olvasó számára. A művet elsősorban azoknak ajánlom, akik valamilyen oknál fogva nem részesültek bibliaismereti nevelésben és / vagy az üdv történetet a bibliai események szemszögéből átfogóan és összefüggéseiben szeretnék megérteni.

Adventi és karácsonyi ünnepkör naptára

Dátum	Nap	Időpont	Alkalm	Helyszín
2014.12.13	<i>szombat</i>	16.00	Adventi vásárra szánt tárgyak behozása	Gyülekezeti terem
2014.12.14	<i>vasárnap</i>	10.00	Istentisztelet Gyermekistentisztelet	Templom Gyülekezeti terem
2014.12.14	<i>vasárnap</i>	11.00	Adventi jótékonyági vásár	Gyülekezeti terem
2014.12.14	<i>vasárnap</i>	15.00	Gyermekkarácsony	Templom
2014.12.15	<i>hétfő</i>	12.00	Idősek és magányosak karácsonya	Gyülekezeti terem
2014.12.21	<i>vasárnap</i>	10.00	Istentisztelet/ Gyermekistentisztelet	Templom Gyülekezeti terem
2014.12.22	<i>hétfő</i>	18.00	Ünnepelőkészítő istentisztelet	Templom
2014.12.23	<i>kedd</i>	18.00	Ünnepelőkészítő istentisztelet	Templom
2014.12.24	<i>szerda</i>	16.00	Ünnepi istentisztelet, Szenteste	Templom
2014.12.25	<i>csütörtök</i>	10.00	Ünnepi istentisztelet, Karácsony első napja	Templom
2014.12.26	<i>péntek</i>	10.00	Ünnepi istentisztelet, Karácsony második napja	Templom
2014.12.28	<i>vasárnap</i>	10.00	Gyászolók istentisztelete	Templom
2014.12.31	<i>szerda</i>	17.00	Óévbúcsúztató istentisztelet	Templom
2014.12.31	<i>szerda</i>	20.00	Gyülekezeti szilveszter	Gyülekezeti terem
2015.01.01	<i>csütörtök</i>	10.00	Ünnepi istentisztelet Újévi, úrvacsorás	Templom
2015.01.03	<i>szombat</i>	09.00	Gyülekezeti imaközösség	Gyülekezeti terem

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18, 20)

Alkalmaink	Résztevők	Technikai információk
Vasárnapi Istentisztelet	<i>Felnőttek, gyermekek a közénégig</i>	10 órai kezdettel; ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál), előtte 9 óra 30-kor imaközösség.
Gyermek Istentisztelet	<i>Gyermekek</i>	vasárnap 10 órakor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt Istentisztelettről való kivonulás után
Ünnep-előkészítő Istentiszteletek	<i>Felnőttek</i>	ünnepek előtt a meghirdetett napokon 18 órakor
Baba-mama kör	<i>Kisgyermekes szülők és gyermekeik</i>	kedden 9 órakor várjuk a szülőket és gyermekeiket
Bibliaórák	<i>Felnőttek</i>	hétfőn 18 órakor; pénteken 9 órakor ima és bibliaóra 18 órakor beszélgetős bibliaóra
Ifjúsági bibliaóra	<i>Konfirmált fiataloknak</i>	minden vasárnap 15 órakor a gyülekezeti termünkben
Asszonyóra	<i>Felnőtt asszonytestvéreink</i>	minden hónap 3. vasárnapján 17 órakor
Konfirmációs felkészítő	<i>12-16 éves gyerekeknek; felnőtteknek, igény szerint</i>	vasárnap 14 órakor (októbertől Pünkösdig)
Keresztkérdések tanfolyam	<i>keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak</i>	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkési hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 39/A Tel.:(36-1) 296-0383

Hivatali idő: hétfő, szerda és péntek 8-12 óra, kedd és csütörtök 17-19 óra
(egyéb időpontok telefonos egyeztetés által)

www.refszemeretelep.hu

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Czibere Károly, Gyenge Károly, Kézér János, Suga Gábor